

„Toate facultăţile au cluburi de sport“

Am avut deosebita plăcere de a stiliza tălmăcirea în româneşte a volumului *„Sportul în U. R. S.“*, datorit maestrului sovietic de sport *Platon Ippolitov*, care va apare în editura ziarului „Sportul Popular“.

Deosebit de instructivă, cartea se lasă citită cu cursivitatea unui divertisment plăcut. Ea poartă pe cititor, pe aripile unui stil uşor, prin paginile unei istorii minunate — cu povestiri de cronică multicoloră — care culminează cu înfăţişarea actualei situaţii a sportului sovietic.

Mi-a atras atenţia cu deosebire capitolul „Milioane de sportivi“, care însumează realizările sportului sovietic, pe baza principiului sportului de masse.

Am întâlnit acolo o frază care nu-mi era tocmai necunoscută, dar care se cere imperios reprodusă, spre ştiinţa câtorva minţi neluminate: „Fiecare facultate posedă în U. R. S. S. câte un club sportiv, cu toate ramurile bine desvoltate“.

Iată taina care a pierdut miracolul lucrului secret şi a îmbrăcat hlamida realităţii. Am avut întotdeauna mare cinste pentru exemplul altuia. Nu ca un element convingător — pentrucă oricine poate greşi — dar ca un model de urmat, atunci când se dovedeşte a fi cel mai fericit.

Exemplul mişcării sportive universitare din Uniunea Sovietelor este edificator. Şi usturător pentru cea din ţara noastră. Studenţimea din orice parte a lumii ar fi nu cunoaşte deosebiri etnografice, sociale, teritoriale, sau de altă natură şi nici nu acceptă superiorităţi bazate pe aceste condiţiuni mai potrivnice aici decât aiurea. Dar este foarte tristă situaţia acelei studenţimi care pierde simţul datoriei sale, conştiinţa propriei sale bune stări.

Ne-a bucurat sincer ştirea federalizării studenţilor bucureşteni. Dar persistă în rândurile noastre părerea de rău faţă de indiferenţa arborată în problema sănătăţii viitorilor muncitori intelectuali, faţă de lipsa de entuziasm în îmbrăţişarea exerciţiilor sportive.

Sunt la Bucureşti facultăţi care nu au nici cea mai neînsemnată mişcare sportivă. Ce le lipseşte oare? Tineri sunt, sănătatea o doresc, pofta de distracţie nu le lipseşte. Este deadreptul condamnabilă îndărătnicia şi indiferenţa studenţilor faţă de problema sportivă.

Soluţii? I-am invitat să-şi expună părerile şi ideile în rubrica aceasta a lor. Ii aşteptăm. Şi poate va veni ziua fericită când vom putea scrie şi noi: toate facultăţile au (cel puţin) cluburi de sport!

V. Bănciulescu

Educaţie Fizică în Universitate

Principiul modern de educaţie admite sau mai bine zis consideră necesar ca individul să se prezinte egal instruit sub toate cele trei aspecte ale educaţiei generale: educaţia intelectuală, morală şi fizică.

Sunt trei ramuri în cari tânărul elev sau student trebue să fie egal pregătit, cu alte cuvinte arta educatorului trebue să se manifeste în faptul de a nu da ocazia ca vre-una să se desvolte în dauna celorlalte, iar amplitudinea lor să nu depăşească capacitatea morală, intelectuală şi fizică a individului.

Mai concis armonie deplină, concordanţă perfectă.

Reese din cele de mai sus că şi educaţiei fizice iar reveni o parte oarecare, nu îndrăsnim parcă a spune egală în ansamblul disciplinelor educative.

Este de altfel o necesitate demonstrată cu suficiente argumente şi admisă nu mai puţin, dar căreia totuşi îi lipseşte prestanţa. Când afirm aceasta mă refer la situaţia dela noi — deoarece mai dăinuie încă stigmatul cu care a fost înfierată: sport?... Maidan, derbedei.

Tocmai cei cari trecând pe băncile şcolii trebuiau să-i deslege acolo misterul, să-i înţeleagă necesitatea. Iată dece până acum rezultatele la cari s'a ajuns nu pot fi socotite nici măcar minime pentrucă realitatea le ostează şi mai categoric: negative.

Şi acum universitatea.

Să analizăm trecutul pentruca din greşelile lui să tragem învăţămintele pentru viitor.

Tânărul adolescent abia ieşit depe băncile liceului este dornic să-şi continue studiile. Se înscrie la o facultate oarecare unde pentru a putea fi primit este supus unui examen de verificare a cunoştinţelor pe care acesta le posedă. I se verifică aptitudinile.

S'a gândit oare cineva că acest tânăr trebue să corespundă şi din punct de vedere fizic?

Oare am ajuns atât de departe pe calea spiritualizării încât trupul ne este indiferent?

Atâtea întrebări cărora li se cuvine un singur răspuns: Trebue o verificare şi din punct de vedere fizic a tuturor candidaţilor la studiile universitare. Trebue şi în aceasta să se dovedească pregătiţi: Dece?

Există un pe cât de celebru pe atât de banalizat dicton latin:

„O minte sănătoasă nu poate fi decât într'un corp sănătos“.

Este răspunsul.

Adevărat este faptul că această educaţie fizică trebue începută cu mult mai devreme chiar înaintea şcoalei primare trebue să marcheze începutul. Dar este o chestiune ce depăşeşte cadrul articolului de faţă:

Să revenim deci la subiect şi să vedem ce s'a făcut şi ce trebue să se facă în timpul studiilor universitare.

Aci pentru a începe şi pentru a ne da seama şi mai bine de realitate trebue să precizăm conţinutul noţiunei de educaţie fizică.

Am vedea atunci că educaţia fizică nu înseamnă sport ci că şi ea la rândul ei comportă trei subdiviziuni, că şi ea are mijloacele ei de acţiune morale, intelectuale şi fizice.

Ar trebui spus şi că în mijloacele fizice ale educaţiei fizice intră: gimnastica, sporturile şi jocurile.

Şi acum să încercăm să privim trecutul şi să vedem ce s'a făcut în sensul celor de mai sus. Nici măcar un început.

Pentrucă a lua câţiva studenţi jucători dela cluburi din afara şcolii; Ca îmbrăcându-i în tricoul cu culorile facultăţii căreia aparţine să-l faci să joace într'o competiţie universitară, nu este nici măcar un început.

Nu este un început pentrucă nu sportul de performanţă făcut de câţiva studenţi în numele altor câteva mii inactivi înseamnă sport universitar.

Nu sportul de performanţă, nu competiţia trebue să stea la baza educaţiei fizice în universitate ci o activitate permanentă, variată la baza căreia trebue să fie prezenţa pe stadioanele şi terenurile sportive de pe lângă fiecare facultate a **tuturor** celor ce sunt în măsură a o face: posibilitatea de a soarbe aerul umed cu miros de algă al mării sau de a trăi munţii atât de necunoscuţi multora.

Şi toate acestea în cadrul unui curs completat cu cunoştinţele teoretice respective chiar fără pretenţia unei catedre.

Se va putea face atunci şi sport de performanţă pentrucă existenţa a câtorva zeci de jucători în fiecare sport ne dă posibilitatea să se facă şi o selecţie, o afirmare a elementelor valoroase iar în lupta pentru a ocupa un loc în selecţionata facultăţii va însemna o dorinţă a individului de a lupta şi mai mult pentru a atinge un nivel cât mai ridicat. Iar odată ocupat acest loc va lupta pentru el şi-l va păstra. Aceasta să fie nuanţa prin care să se promoveze ideea de performanţă.

Iar intelectualul de azi, când va vorbi de sport îşi va aminti de viaţa de student şi va spune: sport? da, viaţă.

Este un ideal îndepărtat dar nu este un motiv pentru care un început nu trebue făcut.

Revista presei străine

URMARE DIN PAG I.

trebui să uşureze apropierea între oameni.

Gazette de Lausann

... aduce o ştire cât se poate de interesantă într'unul din ultimele numere:

„La ultima etapă a campionatului de football englez, au asistat 1.588.000 de spectatori. Cifra aceasta nu este atât de mare, căci trebue să avem în vedere că acum, iarna, timpul nu este atât de favorabil“.

Pentru noi, cifra aceasta nu numai că este mare, este chiar surprinzătoare.

Peste un milion şi jumătate de englezi, din toate centrele ţării, au ţinut să asiste Sâmbătă după amiază la matchurile de football, aceasta fără să mai punem la socoteală campionatul scoţian şi cel irlandez precum şi matchurile de rugby.

Nép Sport

săptămânalul budapestan inserează o informaţie revelatoare:

„La sediul lui M. L. Sz. (Federaţia maghiară de Football) au fost amenajate în pivniţă câteva dormitoare şi săli de masă, care vor fi puse la dispoziţia echipelor provinciale de football ce se deplasează la Budapesta“.

Oficialităţile maghiare au găsit soluţia cea mai adequată pentru a înlătura greutăţile de cazare, pe care le întâmpină în deplasare, echipele de football din toată lumea.

Pe când la noi asemenea soluţii?

ASTAZI DIMINEAŢA

Adunarea generală a grupărilor Viforul Dacia şi Telefon Club

Astăzi dimineaţa va avea loc adunarea generală a grupărilor Viforul Dacia şi Telefon Club.

Ambele şedinţe încep la ora 10 la sediile respectivelor grupări.

In caz când nu se vor întruni numărul statutar de membri, şedinţele se vor amâna, ţinându-se apoi cu orice număr de membrii prezenţi.

Vie activitate la Lic. Comercial „R. C. I“

A fost alcătuit clubul sportiv al liceului

Din iniţiativa d-lui prof. de Educaţie Fizică, L. Mândru, şi cu concursul elevilor progresişti, clubul sportiv al liceului a devenit o realitate, lucru care nu poate decât să bucure.

Clubul sportiv, va avea diverse secţii, fiecare elev fiind liber de a activa în orice ramură îi place.

Problema care se ridică este a procurării materialului sportiv de care liceul nostru duce lipsă şi care este din ce în ce mai acută.

Cotizaţia de numai 200 lei pentru fiecare elev, ni se pare puţin în raport cu scumpetea materialelor sportive şi de aceea găsim necesar ca ea să fie majorată.

N'avem de ce să fim pesimişti. Cu elanul, entuziasmul specific al tinereţii, cu concursul d-lui prof. de Educaţie Fizică şi al Direcţiunii, clubul nostru sportiv îşi va înfăptui programul preconizat, aducând asfel un preţios concurs ridicării nivelului sportiv scolar.

Gală de box

Joi, 21 Februarie, va avea loc în sala de gimnastică a liceului, o interesantă gală de box.

Matchurile vor da prilejul la întâlniri aprig disputate, dinamice şi dramatice.

Organizatorul galei este elevul Banciu Gh. ceace constitue mai mult decât o garanţie că gala va avea loc în bune condiţiuni.

Se reiau antrenamentele la foot-ball

Datorită timpului care se menţine frumos, conducerea sportivă a clasei a IV-a a hotărît reluarea antrenamentelor la foot-ball pentru data de Duminică, 17 Februarie.

Cu această ocazie se convoacă toţi elevii care doresc să practice acest sport, la data de mai sus, în curtea liceului, orele 9.30.

Deasemenea se va forma echipa clasei care va apăra culorile în viitorul sezon.

Colegii sunt rugaţi să vină în număr cât mai mare.

T. M.

Campionatul de basket-ball inter-clase al liceului „Gh, Şincai“

Cl, VI B campioană incontestabilă

Soc. Sportivă a lic. Gh. Şincai, a organizat un campionat de basket-ball rezervat claselor din cursul superior. Campionatul a avut două etape şi s'a disputat în sala de Ed. Fizică a liceului.

Este demn de subliniat faptul că această competiţie, s'a bucurat de o ireproşabilă organizare, datorită muncii depusă de membrii din conducerea Soc. Sportive, în frunte cu d. Prof. N. Kiriacescu care nu a precupeţit nici un efort, pentru ca aceasta să constituie un succes al Soc. Sportive.

Matchurile au fost frumoase şi au plăcut numeroasei asistenţe formată mai ales din elevii liceului, ce şi-au încurajat sgomotos reprezentanţii.

In prima zi a campionatului s'au disputat cinci matchuri ultimele două dând pe cei doi finalişti. Iată rezultatele tehnice înregistrate în prima zi:

SFERTURI DE FINALA

Cls VII-a A — Cls V-a A 23—11
Cls VI-a A — Cls V-a B 10—5
Cls. VIII-a A — Cls VII-a B 8—3

SEMIFINALE

Cls. VI-a B — Cls. VI-a A 15—13
Cls. VII-a A— Cls. VIII-a A 15—12

Prima semifinală a corespuns din toate punctele de vedere fiind unul din jocurile cele mai bune ca factură tehnică. Invingătorul s'a conturat în ultimul minut, când datorită unui coş marcat fericit cls. VI-a B a luat conducerea, câştigând un match, pe care tot atât de bine îl putea câştiga şi adversarul, care nu a fost cu nimic inferior.

A doua semifinală, a corespuns. Echipele fiind de forţe sensibil egale au luptat cu aceeaşi îndârjire pentru desemnarea celui de al doilea finalist. Matchul a fost slab ca factură tehnică, accentul fiind pus mai mult pe duritate şi chiar brutalitate, astfel că foulturile au fost abundente. După scurgerea timpului reglementar, scorul fiind egal 10—10, matchul a fost prelungit. Cum şi după prima prelungire scorul era tot egal, 12—12, matchul a mai fost prelungit pentruca în fine să câştige cls VII A cu scorul strâns de 15—12.

Ziua a doua şi ultima a campionatului s'a desfăşurat într'un cadru festiv în prezenţa d-lor prof. de Ed. Fizică şi a unei numeroase asistenţe.

Programul a avut următoarea înfăţişare: Primul match, a fost o frumoasă demonstraţie făcută de două selecţionate ale cursului inferior. Minusculii jucători au încântat publicul, prin jocul lor frumos. De notat că tot ei alcătuesc şi echipa de pitici a clubului „Inainte“.

Matchul al doilea pune faţă în faţă pe cele două finaliste: cl. VI B şi cl. VII A. La fluerul d-lui V. Bordeianu cele două echipe îşi fac apariţia în sală în următoarele formaţii:

CL. VI B: Klosefschi E., Popescu Gh., Tudorache I., Pleşoianu şi Marin Mihaiu, Cristian G.

CL. VII A: Zaharia R., Pietraru O., Iliescu T., Savofel L., Popescu V., Netea I.

Cei doi adversari luptă cu arme diferite. In timp ce cl. VI B îşi bazează tot jocul pe omogenitate şi ansamblu, cl. VII A se bazează pe elan şi voinţă mergând peste adversar tot timpul însă desorganizat, aşa că nu concretizează nici o acţiune. Jocul mai legat al primilor se face remarcat prin frumoase acţiuni la coşul adversar, toate terminate în realizări.

La „final“ scorul este 14—10 pentru cl. VI-a B, pentru ca imediat după pauză să ia jocul pe cont propriu şi să-şi apropie o victorie mult mai uşoară decât se credea la scorul concludent de 30—18.

In decursul jocului s'au recarcat următorii: Andreescu Eug. (V B) un real talent, Roşu Butucom (VI A), Klosfschi, Popescu Gh., Pleşoianu I. (VI B), Iliescu, Pietraru, Zaharia (VII A).

După disputarea finalei, d. Prof. N. Kiriacescu în numele Soc. Sportive a mulţumit echipelor şi a felicitat pe „campioni“.

Acest campionat a însemnat o splendidă propagandă, pentru acest frumos şi poate cel mai complect dintre sporturi, care este Basket-ballul.

Este meritul Soc. Sportive care în mod absolut dezinteresat s'a pus în slujba propagării în rândurile elevilor de la lic. Gh. Şincai, această disciplină, care este sportul.

CRISTIAN GIURCULESCU

Matchuri interşcolare la Lic. „Profesorii Asociaţi“

In cadrul orei de sport a clasei IV-a, Lic. Profesorii Asociaţi, s'a disputat pe terenul A.N.E.F. ora 16, un match de foot-ball (antrenament) timp de 45 minute, între două selecţionate ale clasei a IV-a. Scorul a fost de 1-0 în favoarea primei echipe. Punctul a fost marcat de Boznea.

Cei mai buni au fost: Boznea S., Manolescu Diogene, Avedisian Avedis dela învingători iar dela învinşi Stelianescu Ambrozie şi Vontza Constantin.

Mtchul a fost arbitrat de d. prof. de gimnastică Alex. Ionescu.

Dosarul cazului Bodola a fost trimis la Oradea

Conform cu cele stabilite, în cursul zilei de eri s'a expediat dosarul însoţit de adresa Comisiei Centrale Sportive C. G. M prevăzându-se: Comisia Sindicală Sportivă Oradea va judeca până cel mai târziu la 1 Martie 1946 cazul Bodola, comunicând de urgenţă rezultatul.

RECTIFICARE

Privitor la articolul nostru de Duminica trecută despre d. prof. I. Costandache, ţinem să comunicăm opiniei publice sportive, că incriminările proveneau dintr'o sursă necontrolată. Deaceea azi, în urma anchetei noastre faptele dovedindu-se contrare realităţii, facem cuvenita rectificare.

Campionatul de basket-ball al liceului „Gheorghe Lazăr“

Luni a început la liceul „Gheorghe Lazăr“ campionatul de basket-ball la care participă echipele claselor cursului superior. Finala, pentru care s'au calificat echipele claselor 7 A şi 8 B se va disputa mâine, Luni 18 crt.

Matchurile sferturilor de finală şi semifinalele au prilejuit lupte strânse, în care adversarii au luptat până în ultimul minut pentru a smulge victoria. Surprizele au fost şi de data aceasta mari.

SFERTURI DE FINALA

5 B — 6 A 12—11 (7—5)

Joc viu disputat, în care 5 B a fost un învingător norocos, marcând în ultimile secunde ale partidei dintr'un foult tehnic. S'au remarcat Negoescu (5 B) şi Lefter I, Lefter II (6 A).

5 A — 8 A 14—13 (3—4)

Cel mai dinamic joc al campionatului. Clasa 5 A a obţinut o victorie muncită şi pe deplin meritată, după prelungiri. Cl. 8 A a pierdut din cauza nervozităţii din repriza II-a a prelungirilor. Dinescu, Tănăsescu (5 A) şi Bârsu (8 A) au fost cei mai buni.

7 A — 6 B 21—1 (6—1)

Joc anost, în care învinşii n'au tras la coş decât din foult. Invingătorii, deşi au realizat scor mare, nu au fost la nivelul formei obişnuite. S'au remarcat: Vasculescu, Stoicescu, Hadârcă (7 A) şi Vasilescu (6 B).

8 B — 7 B 38—6 (16—0)

Ultimul sfert de finală a oferit o reuşită „demonstraţie“ a clasei 8 B. Invinşii, prost inspiraţi în combinaţii, au cedat uşor. S'au remarcat: Ionescu Virgil, care a marcat nu mai puţin de 16 coşuri, Simionescu, Popescu (8 B) şi Sideri (7 B).

SEMIFINALE

7 A — 5 B 20—8 (7—4)

In dauna cl. 5 B, cl. 7 A s'a calificat în finală după un joc plăcut. Totuş învingătorii nu-şi găsesc o formulă de joc tehnic. Au câştigat prin noroc, Tonny, Manolescu (7 A) şi N. Negoescu (5 B) s'au evidenţiat.

8 B — 5 A 16—9 (2—6)

Ultima semifinală a pus faţă'n faţă echipele claselor 8 B şi 5 A. Prezentându-se peste aşteptări, cl. 5 A a opus o dârză rezistenţă, în special în prima repriză când au fost peste adversar. S'au remarcat Dinescu, Niculescu (5 A) şi Ionescu Virgil (8 B).

Pentru campionatele de volley şi basket, organizarea Sportului Popular a oferit o cupă care a fost câştigată de echipa clasei 7 A care obţinând locul I la volley şi indiferent de rezultatul din finala campionatului de basket, câştigă locul I în clasamentul cupei. Câştigătorii cupei au aliniat în cursul campionatelor de volley şi basket următorul lot de jucători: Anghelescu, Buzescu, Georgescu, Hadârcă, Niculescu, Dinu, Stoicescu, Villag şi Vasculescu.

Un record inutil

URMARE DIN PAG I.

Regimurile dictatoriale l-au transformat în producţie militară, făcând din stadion o cazarmă, ceeace este o crimă, ca oricare alta.

Pentrucă este azi pace să renunţăm la sport? E absurd, fireşte. Pacea trebue să-i redea sportului vechiul lui spirit, acela de înfrăţire a oamenilor tineri, lucru mult mai important şi plăcut decât prietenia celor bătrâni.

Cerând scuze în modul cel mai politicos posibil, să spunem domnului Carp că în ţara românească nu se face prea mult sport şi să-i amintim o frază, pe care am mai citat-o odată aici. Ducele de Wellington spunea că bătălia de la Waterloo a fost câştigată pe câmpiile de criket de la Etou. Bătrânul duce nu era o inteligenţă ex ra ordinară, dar toţi istoricii sunt de acord că avea un bun simţ excepţional şi un gust hotărît pentru echilibru.

Şi să nu interpretăm fraza bătrânului general în sensul ei strict militar

Sistemul de educaţie cu câmpii de cricket a dat Angliei o generaţie tare, care a arătat suficiente virtuţi majore.

Poate şi aceasta era în comparaţie cu trecutul o epocă de exces de educaţie fizică.

Şi cu permisiunea d-lui Carp, ne vom aminti de o altă perioadă, în care tinerii spuneau prea multe versuri şi „admirau desenul de pe ceaşca de ceai până când se răcea ceaiul“. Era vremea când Oscar Wilde stăpânea Londra. Funcţionarii de magazin spuneau convinşi că metropolitanul este mai frumos între Trafalgar Square şi Charingcross decât între Piccadily Circus şi Exchange Market şi căpitanii de football purtau părul lung, în plete, ca poeţii de provincie banală.

Era o epocă de exces de intelectualitate. Copiind pe „frumosul Oskar“ toţi doreau superfluul şi lăsau pe seama altora necesarul.

Contra acestui exces de intelectualitate subtilă s'a ridicat tot ceeace avea Londra mai sănătos şi mai serios.

Pentrucă era într'adevăr o situaţie ridicolă.

✱

Iată demonstrat adevărul că un exces de intelectualitate este tot atât de primejdios ca şi acela, de care se plânge atât de sincer domnul Carp, în „Jurnalul de dimineaţă“.

România este o ţară, în care analfabetismul are proporţiuni jenante dar sportul nu este un adversar al reducerii lui.

Un stadion este tot atât de bun ca şi o şcoală. Pentrucă dacă sunt oameni, cari ştiu să scrie şi nu ştiu să joace football sau tennis, nu există om, care să facă sport şi să nu ştie să scrie.

Există la noi o singură excepţie celebră. Nu i-o spunem domnului Carp, pentrucă i-ar da, poate, o importanţă prea mare. Şi exagerarea este pentru noi un defect nesuferit, chiar când e vorba de virtute.

Printre sportmenii Angliei

URMARE DIN PAG I.

In una din Şcoalele Superioare din Glasgow, am cunoscut pe Miss Nancy Reich cunoscuta înnotătoare engleză, deţinătoare a 22 recorduri naţionale. 100 yarzi crawl i-a acoperit un 1 minut 01 secunde. Miss Reich are 18 ani şi înălţimea 1,68 m. Ea ne-a demonstrat crawl pe piept, pe spate, brasse şi buterfly. Pe urmă s'a urcat pe trambulină şi a făcut câteva sărituri în apă din boltă în degete.

Miss Reich se antrenează sub supraveghere a tatălui său. După părerea mea, în stilul său e mai multă voinţă decât technică.

Lungimea bazinelor este de $33^1/_3$ yarzi.

Pentru a acoperi 100 de metri trebue să faci patru întoarceri. La majoritatea basinelor unde am fost, înălţimea de sărit nu este de 10 m. Aici se sare dela trambulina de 5 şi 3 m.

Se explică aceasta prin aceea că cea mai mare adâncime este de 3 m. Cea mai mică adâncime e de 60—70 cm. Din cauza aceasta este greu să faci o întoarcere completă.

Alături de basinul de bază se găseşte foarte des şi un altul mai mic, pentru începători. Este foarte interesant de adăogat că bazinele de bază se întrebuinţează pentru... dans, concerte şi conferinţe. In acest caz se face o podea de lemn, prin părţi se acoperă cu estrade şi sala e gata.

In Londra se găsesc în jurul a 100 basine, dar să le frecventezi regulat e cu putinţă numai celor cu o situaţie bună. Vrem să spunem că taxa de intrare este de 6 penny şi încă 6 penny trebue să plăteşti pentru duşul cald, aceste revine la mai mult de 1 liră şi jum. pe lună. Pentru aceasta lucrătorului de rând şi micului funcţionar — pentru a se antrena regulat — nu le permite buzunarul.

La Londra delegaţia noastră sportivă a văzut matchuri de box între amatorii cluburilor raionului Tamisa de Sud. La match au luat parte copii de 10-11 ani (trei rounduri a trei minute) şi începători (la fel rounduri de trei minute). Boxeurii de prima şi a doua categorie au luptat câte 4 rounduri, iar matchurile maeştrilor au fost de 6 rounduri.

Aproape toate matchurile au arătat o technică de clasă înaltă. S'a amintit de sistemul nostru de arbitraj. Directorul de luptă nu stă pe ring ci stă la masa arbitrilor, conducând lupta prin microfon.

Toţi sportsmenii, cu care am avut ocazia să vorbim, s'au interesat foarte mult de desvoltarea sportului în U.R.S.S.

Primejdia recordurilor

URMARE DIN PAG I.

Intr'adevăr nu servim cu nimic cauza sportului, crescând câţiva oameni în cultul sau chiar mania recordurilor, neglijând massele pentru cari sportul nu trebue să fie decât un mijloc prin care să poată căpăta o educaţie fizică şi morală. Individul trebue să fie un element constructiv al societăţii şi sportul îl poate ajuta să devie un astfel de element. Mania recordurilor nu ne poate ajuta cu nimic în această direcţie şi trebue s'o respingem ca inutilă şi chiar dăunătoare.

TENACITATEA

Recordmanul sovietic, sportivul Grigorii Novak

de I Romanovski

In vara anului 1929 sosi în liniştitul orăşel ucrainean Cernobîli un circ.

Pe locul viran din apropierea halelor răsări înalta construcţie de pânză a „Şapito-ului“ (Circul de Stat din U. R. S. S.). Zile întregi tineretul din localitate căsca gura în jurul lui. Printre curioşi era şi Grişa Novak, fiul birjarului din acest oraş.

Era un băeţaş slăbuţ, dar vioiu, cu nişte ochi negri de tot. Nu vom căuta să descriem ceeace a văzut Grişa Novak în prima seară de reprezentaţii: cetitorul n'are decât să-şi aducă aminte emoţia prin care a trecut atunci când pentru întâia dată i-a fost dat să asiste la un spectacol de circ...

In faţa băeţaşului, care n'avea decât zece ani, se deschise viziunea unei noui şi strălucitiare lumi, ce-l captivase...

In ziua aceea Grişa Novak luă hotărîrea să devină el însuşi un acrobat. Păcat numai că e aşa de mic şi slăbuţ. Nu-i nimic, se va antrena, va face gimnastică şi va deveni voinic şi sprinten.

După ce plecă circul, Grişa îi chemă pe băeţaşii din strada lui şi le propuse să înjghebeze laolaltă un cerc de gimnastică şi acrobaţie.

Şi chiar din acea zi băeţii începură să se adune zilnic în vasta curte a familiei Novak. Ei se exersau în manipularea grelelor pietre pregătite grămadă într'adins, învăţau să stea şi să umble pe mâini.

Bătrânul lui bunic îi povestise lui Grişa o veche legendă evreiască despre un flăcău care hotărî ferm să devină atlet şi în acest scop zilnic lua în spinare viţelul lor care se născuse de curând şi făcea cu el ocolul curţii lor. Viţelul creştea din zi în zi, devenea mereu mai greu, dar în schimb şi muşchii flăcăului se întărea pe zi ce trecea şi însfârşit sosi ziua în care spre mirarea generală flăcăul trecu, ducând în spinare un bou mare.

Legenda îi plăcu lui Grişa. E drept, că părinţii lui n'aveau viţei, dar ingeniosul băiat găsi o altă eşire. Zilnic îl lua de două ori pe zi în spinare pe frăţiorul lui, un grăsun de vreo şase ani, şi cu pas cadenţat făcea cu dânsul ocolul casei lor.

Au trecut pe neobservate doi anişori. Grişa crescu, se întări şi se schimbă într'un adolescent voinic sprinten.

Se întâmplase că tocmai atunci familia Novak a trebuit să se mute la Kiev. Ochii miraţi ai lui Grişa văzură în faţa lor aspectul unui mare oraş cu înaltele-i case cu şase, şapte etaje, cu străzi largi şi vaste, animate de o circulaţie sgomotoasă... Multe lucruri noui şi interesante văzu Grişa. El însă rămase credincios visului copilăriei sale. Intâiu de tot se duse la circ.

Spre marea lui mirare acrobaţii pe cari îi văzuse la Cernobîli s'au dovedit a nu fi decât nişte copilandri în comparaţie cu acei artişti pe cari i-a putut vedea pe arena circului din Kiev. Iată deci cât e de lung drumul ce trebueşte străbătut pentru a ajunge la măestrie!

In şcoala pe care o frecventa acum Grişa, funcţiona un cerc de amatori ai sportului. Se încrise în acest cerc şi în curând deveni unul din cei mai buni gimnaşti ai cercului.

Fără nici o încordare, uşor şi graţios, adolescentul care nu împlinise decât 14 ani, executa complicatele exerciţii de acrobaţie.

Doi ani mai târziu Grişa Novak începu, să se antreneze la ridicarea greutăţilor şi din nou se constătă că în scurt timp realizează mari succese.

El nu mai este acel Grişa, care venise altădată din Cernobîli la Kiev. E drept că nu prea crescu, e de statură mică, în schimb corpul său pare turnat din oţel. Deja în anul 1936 la concursul tinerilor pentru ridicarea ştangei, Grişa Novak, la vârsta lui de şaptesprezece ani reuşeşte să se claseze primul în categoria uşoară. In total la cele trei figuri întrebuinţate la ridicarea greutăţii şi anume svâcnirea, împingeea şi stoaceea pin fotătjncp nm culară obţine un rezultat frumos: 260 kilograme. Grişa continuă să se antreneze cu tenacitate, îi urmăreşte cu atenţie pe maeştrii stangei şi se îmbogăţeşte cu experienţa şi dibăcia acestora.

Incet, dar sigur, greutatea pe care o manipulează el creşte tot mai mult.

In anul 1937 Novak participă la concursul pentru campionatul Ucrainei. Grişa cântărtşte acum peste 58 kilograme şi prin urmare rivalii lui nu mai sunt cei din categoria „pană“ sau „muscă“ ci participă la concursul din categoria mijlocie. Şi cu toate acestea ajunge să se claseze al doilea. Acuma suma celor trei figuri totalizează o greutate de 305 kg. In decursul unui singur an reuşi să mărească greutatea manipulată cu 45 kilograme! Este un salt colosal, nemaipomenit!

Trec încă doi ani şi iată-l pe Novak participând la concursul de campionat al Uniunii Sovietice. Şi de data aceasta el trebui să se mulţumească cu locul al doilea. In schimb greutatea manipulată în cursul suspomenitelor trei operaţiuni creşte în total cu 55 kilograme.

Este un rezultat frumos. Novak însă judecă altfel. El înţelege că n'a ajuns încă la adevăratele realizări ale unui recordman. In depărtatul Egipt de pildă, trăieşte faimosul recordsman Kadr-el-Tuni. Acesta ridică prin simpla forţă musculară a braţelor întinse greutatea de 117.000 kg. Este recordul mondial. Nu-i trebuesc lui Novak decât 2,500 kg., pentru a-l egala pe Tuni. Trebue numaidecât să-l ajungă din urmă pe Tuni.

Luni dearândul lucrează Novak pentru câştigarea acestui ţel. Fiece oră a vieţii sale este trecută în programul minuţios care prevede orariul exact până la o minută. Işi antrenează muşchii, inima şi plămânii.

Insfârşit, sosise şi ziua concursului. Şi Novak ridică 118,1 kg. depăşind cu 600 gr. rezultatul campionatului mondial Tuni.

In anul 1941 Grigorii Novak câştigă titlul de campion al U. R. S. S., depăşind cu mult prin rezultatele lui pe atleţii din categoria semi-grea şi mijlocie.

Recordul mondial al egipteanului Tuni este de 387,500 kg. la suma celor trei iperaţiuni de manipulare a greutăţilor. Novak însă ajunse în cursul războiului la un total de 400 kilograme, depăşindu-l pe Tuni cu 12.500 kilograme.

De atunci Novak însuşi deveni mai greu şi a fost trecut în categoria semi-grea a atleţilor. Făcând uz de metoda unui antrenament cât se poate de variat, el reuşi să sporească zilnic rezultatele obţinute şi în scurt timp ajunse să-l întreacă pe recordmanul mondial al categoriei sale — Devis — cu 9,500 kilograme, realizând la cele trei operaţiuni de manipulare a greutăţilor.

In prezent, Grigorii Novak, la cei douăzeci şi şase de ani ai lui, deţine şapte recorduri sigure ce depăşesc oficialele recorduri mondiale respective.

Ceea ce stârneşte mai ales mirarea lumii sportive este faptul că recordurile înregistrate de Novak depăşesc atât de mult rezultatele campionilor bătuţi de el. De pildă Tuni, făcând parte din categoria mijlocie (din punct de vedere al greutăţii corpului său) stabileşte un record la svâcnire cu un rezultat de 120 kg. Novak îl bate printr'un record de 123 kilograme. La împingere recordul lui Tuni este de 152 kilograme, cel al lui Novak este de 156 kg.

Novak ridică prin forţa musculară a braţelor întinse 133 kilograme, depăşind astfel recordul mondial stabilit în 1939 de atleţii din categoria mijlocie cu un rezultat de 115,500 kg.

Pe americanul Devis el îl bate înregistrând la svâcnirea greutăţilor un rezultat de 126.500 kg. în loc de 124 cât ridica Devis tot în categoria semi-grea.

Am arătat mai sus cu câte kilograme îi depăşeşte Novak pe Tuni şi pe Devis la suma celor trei operaţiuni. Succesele lui sunt într'adevăr admirabile.

Grigorii Novak este astăzi în floarea forţei sale. Avem tot dreptul să sperăm că nu odată va mai uimi el lumea sportivă prin realizările lui.